

Wf
791

h. 32, 2

F

I

EPOS
SOLSEQVIANUM,
Decem Felicissimis Ominibus,
velut tot radiis,

SERENISSIMUM ATQVE CELSISSIMUM
PRINCIPEM AC DOMINUM,
DOMINUM

FRIDERICUM
GVILIELMUM, III. 1663-69.

DUCEM SAXONIAE, JULIACI,
Cliviae, & Montaniae, Comitem Provinciale Thuringiae, Comitem
Limitaneum Misniae, Principali Dignitate Comitem
Hennebergiae, Comitem Marcae & Ravensburgi,
Ravensteinii Dynastam,

tanquam

ORIENTEM ex alto SOLEM,
Floridâ ætate decennem,

Per lemmata aliaque parergica metra & vota gratâ metaphorâ
orbi exhibens:

Quod annô Christianô

Pos Vêre PIMpLeIDes CœnobII BanthensIs
obser VantIæ & honorIs ergò.

H. J. Schilling 1667.

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

PROLOQVIUM

AD

SERENISSIMUM AC CELSISSIMUM
PRINCIPEM AC DOMINUM,
DOMINUM

FRIDERICUM GVILIELMUM,
DUCEM SAXONIAE, ETC.

loreus illa & incolumis fert opinio, quam suô hactenus
vigore constantem suspeximus, & indies suspicimus: Deum, à quo
movemur & sumus, duo quaedam pulcherrima sui decoris simu-
lachra condidisse: SOLEM in caelis, in terris PRINCIPEM
sapientem. Enimverò Solem principem esse stellam, ceterosq; pla-
netas inter primas obtinere, est in propatulo; sed enim lumen ipse
coeli, à quo cetera lucem astra mutuantur: ipse est, qui cuncta fo-
veat, ipse qui nutriat, ipse qui radiorum virtute omnia sustentet,
ut jure Planetarum Rubinus, Smaragdus Stellarum, Spherarum
Adamas, oculus caelorum, splendorum parens, victor tenebrarum,
creaturarum Rex, fons forma, mundi lampas, lucis scaturigo & pa-
rens, vel quicquid ipsi encomiorum imponitur, meritò nuncupetur.
Sic PRINCEPS, Regalis quasi stella emicat inter omnes: Sol
velut inter Planetas, Aquila inter aves, Leo inter quadrupedes,
Adamas inter gemmas, Aurum inter metalla, Cedrus inter arbores,
Rosa inter flores; ut nequaquam inconcinne in SOLE PRIN-
CIPEM, aut in PRINCIPE SOLEM demiremur universi ac
veneremur! cum sol anima est mundi, anima populi Princeps,

A 2

quo

quo fatiscente, hic nequeat consistere; iste respirare nequeat hoc intermoriente: ad huius igitur illiusque vultum spirant ac sperant omnia. Eapropter, **SERENISSIME ac CELSISSE PRINCEPS, SOLEM TE** optimè compellamus, cuius ortus ex alto summoque Saxoniorum Principum stemmate deducitur, ex quo, sicut Phœbus, verum longè elegantior, tanquam ex terrestri quodam cœlo tot astris radiante, quot Principibus claro exoreris & sic procedis, ac si sapientissimus Davidides illud **TIBI UNI** vaticinatus fuisse videatur: Proverb. cap. 23. Gaudeat Pater tuus & Mater tua, & exultet quæ genuit te. *Ecquid enim amabò ad veritatem accommodatius, quid ad serene mentis letitiam jucundius poterat pronunciare? cum ex saniori Philosophiâ: Derivata sequuntur naturam eorum, à quibus derivantur. TU SERENISSIME PRINCEPS tanquam derivatus SOL es, ergo & certè quidem SERENISSIMI ac CELSISSE TUI PARENTES, à quibus derivaris, SOLES esse seu astra clarissima, est necesse: ut bene Poëta:*

Scilicet in natos abeunt generosa Parentum

Semina: non Aquilam parva columba parit.

Unde: quot modò PRINCIPES cernimus ALTENBURGENSES, tot quasi conspiciamus in cœlo quodam terrestri SOLES, quos Sophi nominant Parelia. Et rectè SOLEM TE efferimus, cuius auricoma semper facies calamistratâ concinnè per humeros defluente Casarie Patriam, uti ingenti dignitatis claritate, sic per vigili quoque gubernatione, irradiare incipis, & aliquando utique irradiabis. SOLEM TE dicimus tam venustum quàm illumem: tam necessarium quàm salutarem, quem, dum Bantho cum incredibile letitiæ plausu illuxit, quâ possumus de prædicatione & extollimus & demissâ dexterâ veneramur, summisque votis CELSITVDINIS TVÆ pedibus adgeniculantes aliud nihil hæc sciagraphiâ contendimus, nisi ut ORIENS TVVS nesciat OCCASVM: id quod jam pluribus (TVO tamen NVMINE entheati) placet omnibus augurari; placeat similiter eâ, quâ soles, per humanâ suscipere manu, oculisque gratiosis perlustrare.

OMEN I.

*Sol montibus primùm affulget maximis,
Quo moti Gentiles asfuevère montes olim conscendere,
Orientemq; Solem musicâ excipere:
Sic PRINCEPS magnis primùm affulget mentibus,
hoc tantùm discrimine,
Quòd huic prò radiis sit gratia,
Pro luce DECUS,
ut in eo verificetur sequens*

LEMMA:

Hic clariùs emicat.

Phœbus ut Eois celeres radiosus habenis
Partibus urget equos, sublimis vertice terras
Inspicit, & medio cœli suspensus in axe
Omnia lustrat, agitq; priùs spiramine montes
Lux prior in vastos, ubi primùm fervidus altò
Culmine despiciens, primas altissimus umbras
Projicit. Huc properat gens barbara corpore flores
Aut mollem tentare chelyn, seu pectine dulcem
Threiciò torquere lyram, seu carmine docta
Plectra movere novò, & vocis modulamine cantat
Exortum Solem. Sint vanis vana relicta.

TE laudesq; Tuas, PRINCEPS, resonare juvabit,
Quem pridem celebris vasti per climata cœli
Fama tulit! Veluti sublimis in æthere PHOEBUS
Surgis & affulges, radios TUA GRATIA præstat,
Et quæ fusa polis illustrat gratia vulgus,
Hæc prior in vastis splendescit mentibus orta.
Nam quæ summa tenet virtus, illustrior ardet.
PRINCEPS, summa tenes, soboles quia Semideorum,
Gloria Majorum, populi Spes, culmen, Asylum.
Suspicit hinc quivis TE, DUX! sublimius astrum.

EPI-

EPIGRAMMA

*De Sole, & Principe Altenburgensi,
Soli comparato.*

En novus attonito confurgit Phœbus in orbe
Saxonix, cujus lumine terra nitet:
Est mirum, nova quod videat miracula mundus!
Est mirum, duplici Sole micare diem!

OMEN II.

*Sol, quamvis sublimis, non avertatur humiles,
Puros cum radios terram dimittat in imam:
Sic PRINCEPS excelsus imos non despicit,
cum
Summis exemplò, auctoritate imis praluceat.
Hinc probè*

LEMMA:

Summis æqualis & imis.

itan, micanti clarus in æthere,
Sereniorem per juga montium
Fundens capillum, haud temnit imas
Luce suâ decorare valles:
Est una, semper Gratia vallium,
Est una semper Gloria montium,
Et lucet usque æqualis idem,
Et procul & prope Sol refulgens.
O! inclytorum Gloria Principum,
TU, SOL coruscans, Gratia Saxonum,
Sic æqua semper perge cellis
Atq; humili dare jura plebi:
Indemnitatem quærere supplicum,
Felicitem condere civium,
Orbis saluti, publicisq;
Sollicitum vigilare curis:

Et velle justum, justaque subditis
Dictare, pacem reddere patriæ,
Fulcire labentum ruinas,
Consiliô reparare lapsos.

WILHELME, SOLIS sic eris æmulus,
Quærens Tuorum commoda civium,
Numen secundum, perditarum
Perfugium columenque rerum.

Sic æviternô gens TIBI subdita
TUAM sonabit carmine gloriam,
Et sera gratô TE Nepotum,
Posteritas celebrabit ore.

CUBVS VOTIVVS.

sonnasirotsensoreserosnestorisannos
onnasirotsensoresLserosnestorisann
nnasirotsensoresLOLserosnestorisann
nasirotsensoresLOSOLSerosnestorisann
asirotsensoresLOSSSOLSirosnestorisann
sirotsensoresLOSSSISOLSerosnestorisann
irotsensoresLOSSIBIBISOLSerosnestorisann
rotsensoresLOSSIBOBISOLSerosnestorisann
otsensoresLOSSIBONOBISOLSerosnestorisann
tsensoresLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
sensoresLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
ensoresLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
nsoresLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
sorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
oresLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
resLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
esLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
sLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
esLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
resLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
oresLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
sorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
nsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
ensorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
tsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
otsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
rotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
irotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
sirotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
asirotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
nnasirotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
onnasirotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann
sonnasirotsorsLOSSIBONONOBISOLSerosnestorisann

CANON.

Hoc genus ab aliis vocatur Silonianum, quod legitur in omnem dimensionem,
incipiendo â litterâ mediâ.

OMEN III.

*Oriente Sole jucundantur omnia:
Sic oriente PRINCIPE jucundantur subditi;
Præsertim, si ab ejus ortu regni fatum totiusq; reipublicæ
salus dependet & incolumitas.
Hinc idem de PRINCIPE, quod de Sole, profertur*

LEMMA:

Cuncta sereno.

ùm nova jucundis Tithonia surgit ab undis,
Et remeat lotis conspicienda rotis,

Ut fervet morem, vultûs ostentat honorem,
Collaque formosis cæsariata rosis.

Aureus à bellis promanat splendor ocellis,
Et quocunque loco purpurat arva crocô.

Luce fluunt illi per lutea terga capilli,
Luce fluunt plenæ versicolore genæ.

Quaque venit, crebras pulchrô fugat ore tenebras,
Undique per totas sardonichata comas.

Unde micant montes, rapidusq; nitescit Orontes,
Et cantant suaves nobile carmen aves.

Hinc mulcent aures, hinc complent cantibus auras:
Voces suavifonas gutture promit Anas.

Hic tremulô laudes cantu modulantur Alaudæ:
Hic Casita, Merops, hic quoque Sturnus, Epops.

Sic TUA sic ridet virtus, GVILIELME, renidet
Talis in ore lepor, talis in ore decor.

Par rubet Auroræ: (quem non inflammet amore?)
Jactitat illa decus, nec facit ille secûs.

Cæsariem laurô, purô circumdat & aurô:
Spargunt audaces lumina bina faces.

Pur-

Purpurat excultum Lux formosissima vultum,
Quodq; magis miror, fit merus ille viror.
Et veluti flumen TUA fundit GRATIA lumen
Per mare, perq; solum, stelliferumq; polum.

VOTUM CHRONOGRAPHICUM.

Is nos & nostros PhœbVs DeLeCtet In æVVM!

OMEN IV.

*Quod campus est absq; Sole, hoc plebs sine Principe.
Absente Sole campus languescit & sterilefcit;
Hoc presente flores & mesfes copiosè protrudit & expandit:*

*Certè imago PRINCIPIS,
sine quo respublica*

Neq; florere cum vere,

Neq; fervere cum æstate,

Neq; frigere cum hyeme

diu poterunt.

De utroq; bene dicitur, quòd omnia, ut notat

LEMMA:

Sunt sine Sole nihil.

*urva si pennis tegit umbra Solem,
Mox solum fructu sterilefcit omni,
Splendor hortorum jacet, atq; languent
Frugibus agri.*

*Ast ubi currûs Phæton resumit,
Surgit Eoô pelagô, tumentem
Nereum ridet, rapidosq; fluctûs
Luce retundit:*

EM

B

Lata

Pur-

Læta fit tellus, nova prata florent

Arte, pinguntur variò colore,

Liliis, calthis, violisq; campus

Stellat amœnis.

Certa spes crescit dubiis colonis,

Cùm Ceres spicis onerat refertis

Arva, nec dulcis leviora spondet

Munera Bacchus.

Sic &, ô Princeps, supereminenti

Igne fulgebis quasi PHOEBUS almus,

Ut TUUM nomen stupeat per orbem

Postera fama!

Totus in causâ miserùm levandâ

Stabis, & duris agitata corda

Pauperum fatis revocabis usque

Lumine amoris.

Prodigus dandi, bonitate major

Indigis promptam, nec adhuc rogatus

Te decet donis bene liberalem

Tendere dextram.

Læta gaudebit radiis amicis

Luminis tanti radiata tellus,

Atq; candorem PHAETONTIS hujus

Sentiet omnis.

Hinc TUIS cœptis Superi favebunt

Semper, & magnum TIBI comparabis

Inter Heroas decus, ac perennis

Nomina famæ.

EN-

ENCOMIASTICON ANGVINEUM.

☞ O : felicia : quo : Ederet : Thuringia : antiquum :
Surgeret : tales : ô : DUCERET : regna : felix : ☞
☞ Populo : Imperium : sospes : utinam : Rursus : illa :
Decus : in : multos : erit : semper : PRINCEPS. ☞

CANON.

In his angvineis qui cum sensu versûs legere velit, vocabulum primi versûs connectet cum ultimo secundi, hoc cum primo nomine tertii versûs, postea cum ultimo quarti, & sic deinceps ita à primo legere pergat, & versûs cum sensu leget.

OMEN V.

*Sol noxios consumit humores, affundit utiles,
Fugat tenebras, affert lucem :*

Sic PRINCIPIS est,

Vitiorum tollere materiam, & virtutum subicere,

Fugare malos, & servare bonos,

*Ut, quod de Sole dicitur, de PRINCIPLE
verificetur*

LEMMA:

Nubila pellit.

*N*ube soporatô cum prodit filia Lethi

Anfractibus nigerrimis,

Terribili facie,

Umbrososq; agitans loris hinc inde caballos

Per obvia & per invia,

Inferaq; & supera :

Triste chaos tenebris etiamnum involveret orbem,
Nî Solis aureum jubar
Subsidium tulerit.

Sic ubi nox scelerum nigris invec̃ta quadrigis
Invadit animos subdolè,
Blanditiisq; fovet,

TE decet hanc, PRINCEPS, noctem dispellere luce,
Tristiq; lethô solvere
Implicitas animas.

Ergo cùm mundi PHOEBUS sis, spargito vivas
Ubique virtutum faces,
Justitiæq; jubar.

Præmia jungas poenis : sis justus in omnes :
Clemens bonorum præmifer,
Terribilisq; malis.

PROGNOSTICON CHRONO-
DISTICHUM.

DVX, SOL LVCI FLVVS, qVIVICTor
nVbILa VInCIt,
In terris nobis IVbILa Læta Dabit.

OMEN VI.

Sol nunquam quiescens omnibus inservit :
Sic PRINCEPS sine intermissione suis invigilabit,
Cùm hic & ille ad laborem oriatur,
SOL & PRINCEPS.

Hinc de utroq; aptè

LEM-

LEMMA:

Omnibus ad nutum.

ùm Sol exoriens equos reducit,
Et cursu rapidò tenebricantis
Orbis tristitiam fugat serenò
Splendoris radiò, micans per auras,
Exultant volucres, feræq; sylvæ
Saltûs instituunt, chorosq; jungunt,
Confurgunt homines sopore spretò,
Pleni lætitiâ modosq; miscent.
Quùm lux hæc radiis suis còruscat,
In plausûs resonant, ornant, triumphant,
Lætantur meritò: jubet movetq;
Hujus flammiferæ facis refulgens
Splendor, quò famulatur universis
In cunctos pia, liberalis æquè.
Oetæos sed ubi videt venire
Ignes, noctiferi jugum remittit
Et fessos recreans equos Iberi
Undis accelerat sub ima terræ,
Lustrans Antipodas suò nitore
Absque ullâ requie parata cunctis.

SOLE M concupitis novum videre?
Est præstò. FRIDERICUS almus orbis
PHOEBUS: DUX viget, atq; gloriosa
Majorum genitura, SOL laborum,
Omnes exhilarat decore mirò
Virtutum, quibus inter orbis astra
Respondet veluti decora lampas.
Cunctis officiosus haud quiescet,
In cunctos pius atq; liberalis:
Virtutum cujus alma spes meretur,
Ut cuncti pariter suas adornent

Lau-

Laudes atq; decus, precentur, optent
Omnes, ut vigeat magis, magisq;
Ejus laude decus per æva crescat
Exosumq; solum juvante Sole,
Ad lucem penetrabit æviternam!

*AUGURATIO COMPARA-
TIVA,*

per metra metasyllaba proposita.

Ut, nus, ci, hu, ris, fu, o, pum, lym, mit, as, me, des, Al, bo,
Dum, sus, li, le, es, las, Ath, cit, qui, mo, cœ, las,
Sic, ris, ci, PRIN, GVIL, ME, ren, tum, pa, HEL, CEPS, des, Al, e,
Si, lut, ci, mu, a, gna, bis, fu, ma, ni, des, Al, ve,

CANON.

Hæc metra ad normam rediguntur, si in eodem versu syllaba prima cum ultimâ in quovis versu, secunda cum penultimâ, & sic consequenter de cæteris, conferantur.

OMEN VII.

*Reliqua mutantur,
Solut Sol vultum non mutat:*

*Sic PRINCEPS immutatus, cetera mutat, semper tamen
sibi similis,*

Turbata componit, nunquam turbatus,

Cum semper sibi constet;

Ut de utroque verè dicatur

LEMMA:

Idem est semper.

omnia tremendis Aquilo dum miscet Notis,
Caurusq; sævus infremit,

Stri-

Stridore sylvæ sæpè prægrandi cadunt,
Ruuntq; vasta culmina,

Et cuncta magni (lege sancitâ) Jovis
Parata parent nutibus;

Ast ubi quadrigas Phoebus auratas movet,
Flammans decoris ignibus,

Quamcunque rutilâ verberat plagam face,
Subitò stupefcunt omnia.

Sic omne nempe robur ostentat suum,
Quamvis procul sit vel prope,

Sibi semper idem, mutat & servat locum
Per cœli oberrans climata.

WILHELMUS Oriens aureum spirat diem:
Nam tetra pellit nubila;

Turbata sedat, dubia confirmat, suæ
(quam sponder orbis incolis

Ætate primâ) mentis ex prudentiâ.
Quis esse SOLEM deneget?

Quis non stupefcatur usq; quòd similis sibi,
Boniq; semper pertinax,

PRINCEPS tenellus, SOLIS imitator sui,
Variare mores nesciens.

Certè vel ideo Numinis largâ manu
Præ cæteris dotabitur.

PROTEUS.

Dux, quasi Lux fulgens, ceu SOL fert lumina mundo.

CANON AD LECTOREM

Hic liber, hic versus: cui desunt otia, versum
Is legat: hoc lectò, legerit ille librum.

Potest enim hic Proteus sive unicus libri versus, vel unicus versus liber carminis
heroici metrò, novem his retentis & tantum inter se transpositis vocabulis verti
bis mille pluribusque vicibus, eritq; semper idem.

Stri-

OMEN VIII.

*Aquila Solem pro Lydio veneratur,
Ad quem explorat pullos!
Sic ad Principem explorantur subditi,
Boni ut foveantur,
Dyscoli ut reprobentur; Juxta*

LEMMA:

Degeneres damnat.

ùm Sol stelliferis radians decurrit in agris,
Gaudet apricari præpes Jovis ales in alto,
Et pullos rapiens ex nidis ungvibus, atq;
Laxatis auræ pennis se credit aperta,
Phœbéâ dubios explorans lampade natos,
Quos etiam implumes Solis convertit ad ignes:
Consult ardentem radios, & luce magistrâ
Ingenium, viresq; probans, & pectora tentans.
Qui potuere pati radios, & lumine recto
Sustinuere diem, genuini semper habentur,
Cautè curantur, cautèq; alimenta reportant.
Qui verò fugiunt flammantia lumina Phœbi,
Vel petris caput allisi trudentur ab alto,
Vel pelago injecti rapidis merguntur ab undis.
Scilicet ingenuos servat, tantumq; repellit
Degeneres pullos alma hæc Regina volucrum,
Grata Diis Aquila, & summi Jovis armiger ales,
Titanis radiis velut astrò principe gaudet.

Sic PRINCEPS ad TE SOLEM explorare præoptat
Plebs subjecta TIBI sua pectora, lumine recto
Quam præis exemplò cunctis juvenilibus annis,

Quo

Quô fulgere solet canis venerabilis ætas.
 TU SOL es PRINCEPS toti clarissimus orbi,
 Saxonix Lampas, Clivix fax, Montibus astrum.
 Ne dubita, testes rumpunt è pectore flammæ,
 Queis velut Eous Phœbus per clima coruscas
 Misnorum, sub TE cùm virtus aurea crescet,
 Verus eris PHÆTON, verô qui lumine mundum
 Irradiat. Ter felices, qui Lampadis hujus
 Excipiunt radios! hi certè nubila quæque
 Averfabuntur vitiorum, semper anhelii
 Principis ad lucem tantô fulgore coruscant.
 Hi sunt, qui fidos Solis servantur in usus:
 Hos non degeneres pullos manet alma coronis.

ΣΤΙΧΟΛΥΛΕΚΤΙΚΟΝ.

PRINCEPS	Saxonix	Sol	mundi	Gloria	stirpis
Saxonix	Sol	perlustrans	Lux	fulgida	gemma
Sol	perlustrans	lumen	splendens	gemma	corusca
Mundi	Lux	splendens	margrîta	decora	coronis
Gloria	fulgida	gemma	decora	& candida	stella
Stirpis	gemma	corusca	coronis	stella	refulgens.

CANON.

Hoc merrum alii vocant quadrangulare, quod legitur rectè & in eo ordine,
 ut scriptum est, & supernè atq; infernè per singula verba, idemq; semper sive
 legatur rectè, sive descendendo, occurret versus.

OMEN IX.

*Sol, Planetarum luminosissimus,
 Cùm ipse super omnia luceat,
 Et reliqua à Sole sidera suam mutuuntur lucem:
 Sic PRINCEPS super omnes emicat;
 Ut de utroque verum sit*

C

LEM-

LEMMA:

Super Omnia Lucet.

ereniori lumine præmicat

Titan Planetis, omnibus imperat :

Lætantur omnes, Cynthia cum Jove,

Saturnus & Mars, Mercurius, Venus,

Præsente Phoebô flammivomantibus

Tædis coruscans dum decorat polum.

Nam mutuantur Solis ab aureo

Splendore lucem sidera cætera.

WILHELME PRINCEPS, Saxoniz Decus,

Quis, cùm micantem TE prope viderit,

Non esse dicat TE jubar aureum ?

Heroas inter Saxoniz Duces

TU Luce fulges clarior omnibus,

Nitore vultûs pulchrior omnibus,

Pudore frontis charior omnibus,

Prudentiâve rarior omnibus,

Ætate parvus, major es omnibus,

Virtute doctis doctior omnibus,

Vigore cordis fortior omnibus,

Candore vitæ purior omnibus,

Fervore zeli promptior omnibus,

Favore sortis celsior omnibus

Favore coeli Phoebus es omnibus.

PALINDROMON,

sive

Votum Antistrophum.

Cunctipotens TIBI quos, PRINCEPS, concessit honores
Virtutis, laudi sint TIBI perpetuæ.

Con-

Contribuat TIBI sic Numen tot prospera, PRINCEPS,
Sidera quot profert nox nigra terrigenis.

Frugiferas pia quot tellus producit aristas,
Gramina pratorum quot sola progenerant.

Mathusalæ bene ter felici secula cursu,
Vivere concedat TE sacra Prosperitas.

CANON.

Hoc genus antrosum & retrorsum legi potest, eodem planè sensu, variatis tamen
metris Hexametri in Pentametrum, & contra.

OMEN X.

Sol radiis mundum illustrat;

Hinc

Oculus dicitur Mundi:

*Ita Princeps subditis pralucet Virtutum face,
Quemadmodum Sol terrigenis radiorum luce.*

Igitur in utrumq; concinnè quadrat

LEMMA:

Omnes irradiat.

umine Sol justum, PRINCEPS virtutibus orbem
Implet, uterq; Soli sidus, uterq; poli.

Phœbus ut in cœlis splendor clarissimus ardens
Illustrat radiis subdita quæq; suis:

SIC, PRINCEPS FRIDERICE, Tuos pietate clientes
Dirigis, hinc SOLIS nomen & omen habes.

Sol oculus mundi est, per quem videt atq; videtur.

DUX oculus populi creditur esse sui.

Celsa patent oculis : quisquis regit, ille videtur,

Et, bene qui populum dirigit, ille videt.

Altenburga videt, videt & Thuringia cellus,

Quàm gratùm lampas PRINCIPIS alma micet.

SOL ergo radians, virtutum spargito lumen :

Hâc, quâ coepisti, luce tuere tuos.

Dirige mansuetus populos clemensq; gubernas,

Subiectos Superi quos voluere TIBI.

Quin nostris potiùs radiâ feliciter aris,

Ut flammâ habeat TE radiante novas

Hoc Banthum ! Socii, votis optemus & ore,

Luceat Hoc nobis Sidus in orbe diu !

VOTUM HISTORICO-CHRONO- GRAPHICUM.

Plausimus unanimes lætis TIBI plausibus omnes,
Sol Altenburgi, Saxoniaeq; Decus.

Plausibus & nostris tandem iuvat addere vota.

Dent annos Superi tot numerare TIBI:

- a Magna sibi Numen quot finxit lumina cœlô,
- b Adam quot seræ transegit tempora vitæ,
- c Quot Phaëton cursu persolvit signa per annum,
- d Annus quot numerat totus per tempora menses,
- e Quot periëre rubro Pharaonis in æquore currûs,
- f Quotq; viros fortes habuit Jersëia proles,
- g Quot positas hydrias Sponsus Galilæus habebat,
- h Ostia multifluus quot fundit in æquora Nilus,
- i Vaticas quot prisca fides canit esse Sibyllas,
- k Debuit Alcides quondam quot ferre labores,
- l Græcia quotq; Sophos jaëtat, m quot in axe Planetæ,
- n Ingenuæ quot sunt artes, o quot Musæ Helicone,
- p Urbes quot magni deposcunt corpus Homeri:

Tot

Tot vivas annos PRINCEPS! Tot, candide Lector,
In summam compone simul, si noscere gestis
Annum, quô celebrat FRIDERICUM Banthica Musa.

GLOSSA DILUCIDANS.

a Duo, inquit Scriptura lib. 1. Gen. cap. 1. b. 16. Fecitq; DEUS duo luminaria magna: luminare majus, ut præset diei, & luminare minus, ut præset nocti.

b De Protoplasto nostro Adamo lib. 1. Gen. cap. 5. a. 5. legitur: Et factum est omne tempus, quod vixit Adam, anni nongenti triginta.

c Signa, quæ quotannis Sol transcurrit, cum Astrologis omnibus 12. esse, ex antiquissimis illis liquet versibus:

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo,
Libraq; , Scorpius, Arcitenens, Caper, Amphora, Pisces.

d Duodecim mensibus annum integrum absolvi, ex vetustissimo illo constat metro:

Jan. Fe. Mar. Ap. Maj. Jun. Ju. l. Aug. Sep. Oct. No. December.

e Sexcentos falcatos currus mari rubro cum Pharaone submersos asserit Flav: Josephus lib. 2. Antiquit. in fine, Adrichomius de terrâ sanctâ.

f Triginta septem attribuit Davidi sacer. codex lib. 2. Reg. cap. 33. d. 39. & concludit his formalibus: Omnes triginta septem.

g Sex hydrias in nuptiis in Cana Galilææ appositas Domino scribit Evangelista S. Joannes, cap. 2. v. 1. ubi dicit: Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex positæ.

h Ostia, quæ in mare diffundit Nilus, sunt septem, juxta illud Virg. Æneid. 6.

Et septemgemini turbant trepida ostia Nili.

i Duodecim quoq; Sibyllas fuisse, traditur illis Poëtæ versibus:

1. Persica magnanimis laudans Herois honores,
Tum 2. Lybica, & 3. Delphis celebris, 4. Cumæa, 5. Erythræa,
Et 6. Samia, & magnipendens 7. Cumana poësin,
8. Hellespontiaca, & 9. Phrygis sub montibus orta,
Ultima quæ meruit statuas, 10. Albana Tyburtis.
Adjiciuntur eis 11. Ægyptia & 12. Europæa.

k Duodecim itidem fuisse labores Herculis, asserit Boëtius in fine lib. 4. quos metricè sic cantat Virgilius in Epigramm.

Prima

Tot

Prima Cleonéi tolerata ærumna Leonis :
 Proxima Lernæam ferrô & face contudit Hydram :
 Mox Erymanthéum vis tertia perculit Aprum :
 Æripedis quartô tulit aurea cornua cervi :
 Stymphalidas pepulit volucres discrimine quintô :
 Threiciam sextô spoliavit Amazona baltêo :
 Septima in Augiæ stabulis impensa laboris :
 Octavô pulsô numeratur adorea Taurô :
 In Diomedéis victoria nona quadrigis :
 Geryone extinctô decimam dat Iberia palmam :
 Undecimum mala Hesperidum distracta triumphum :
 Cerberus extremi suprema est meta laboris.

l Septem Græciæ Sapientes præter alios recenset Herm. Torrentinus in suo elucidar. poët. litt. B. verbô Bias, tali ordine : Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmonius, Bias Prienæus, Pittacus Mitylenæus, Cleobulus Lydius, Periander Corinthius.

m Septem etiam Planetas cum omnibus testatur Petr. Greg. Tholozanus in sua Syntaxi art. mirab. tom. 2. lib. 8. cap. 38. additq; partes corporis, quas quivis Planeta regit, Crinitus lib. 12. cap. 2. scilicet SOL caput & cor : MERCURIUS os & linguam : SATURNUS splenem : JUPITER hepar : MARS sanguinem : VENUS renes : LUNA stomachum.

n Ingenuas sive liberales artes veneranda antiquitas septem numerat, dum canit :
 GRAM : loquitur. DIA : vera docet. RHE : verba colorat.
 MUS : canit. AR : numerat. GEO : ponderat. AS : colit astra.

o Novem esse Musas, constat ex amœno illo Bern. Bahusii Epigramm. lib. 4. pag. 115.

Calliope, Polymneia, Erato, Clio, atq; Thalia,
 Melpomene, Euterpe, Terpsichore, Uranie.

p Septem urbes de Homero decertasse perhibet Aulus Gellius lib. 3. cap. 11. qui Gracô idiomate sic scribit:

Ἐπὶ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὀμήρου
 Σμύρνα, Ρόδος, Κολοφών, Σαλαμίν, Ἴος, Ἀργός, Ἀθήναι.

Interpretatio.

Septem urbes certant de stirpe insignis Homeri :
 Smyrna, Rhodus, Colophon, Salamin, Jos, Argos, Athenæ.

ENO-

ENODATIO.

Hic calculus Arithmeticus, per additionem contractus, componit summam
anni currentis,

1667.

Numeri autem sunt hi :

2. 930. 12. 12. 600. 37. 6. 7. 12. 12. 7. 7. 7. 9. 7.

META.

Accepta sint hac, *SERENISSIME* ac *CELISSIME*
PRINCEPS, omnium nostrorum cum votis omnia, & si quem
illa melioris locum gratia à *TE* invenerint, sat magnum opera
nostra fructum percepimus: cum

Principibus placuisse viris hæc maxima laus sit.

Inferior equidem est nostra, non diffitemur, facundia, quàm ut ali-
quid publica mereatur lucis; quod si tamen ingenuum penses ani-
num, erit fortè, quod in eo valeas laudare: maluimus enim isthoc
qualicumq; agonismate liberalem fateri affectum, quàm ignavò si-
lentiò urbanam parùm prodere humanitatem. Eapropter Epos
hoc suscipe fronte, quâ soles, serenâ, & unâ nos cum eo omnes in
TUAM assume gratiam atq; tutelam. Sic salutem *TIBI* hoc
ce cum voto dicimus: ut, quidquid Principibus unquam felicioris
gaudii contigit, pari utiq; fortunâ experiare. Vive ter felix, vive!
nam *TUA* similiter laus vivet in are durata Corinthio, in Pario
celata marmore, in pictis illustrata emblematis, in aureis gloriæ
manu insignita characteribus: vivet hominum celebrata sermoni-
bus, elogiis clarata, laudibus deprædicata: vivet incisa pyramidi-
bus, columnis insculpta, impressa arcubus, cippis inserta & obeli-
scis: omnium deniq; & nostris imprimis, vivet infixâ mentibus, ad
memoriam futurorum seculorum æviternam.

CAR-

Ms 791 FK

CARMEN CABALLISTICUM,

Annus denotans

M DCLXVII.

CLAVIS.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	20.	30.	40.	50.
A	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	o
60.	70.	80.	90.	100.	200.	300.	400.	500.					
P	q	r	s	t	v	x	y	z					

Vt Phæton coelo, FREDERICUS sic nitet orbe

PROBA.

V. 200.	P. 60.	C. 3.	F. 6.	S. 90.	N. 40.	O. 50.
	h. 8.	o. 50.	R. 80.	i. 9.	i. 9.	r. 80.
	a. 1.	e. 5.	E. 5.	c. 3.	t. 100.	b. 2.
t. 100.	e. 5.	l. 20.	D. 4.	102.	e. 5.	c. 5.
<u>300.</u>	t. 100.	o. 50.	E. 5.		t. 100.	<u>137.</u>
	o. 50.	<u>128.</u>	R. 80.		<u>254.</u>	
	n. 40.		l. 9.			
	<u>264.</u>		C. 3.			
			V. 200.			
			S. 90.			
			<u>482.</u>			

SUMMA.

1 6 6 7.

h. 32, 24.

Wf
791

EPOS SOLSEQVIANUM,

Decem Felicissimis
velut tot rac

SERENISSIMUM ATOVE
PRINCIPEM AC D
DOMINUM

FRIDER GVILIELM DUCEM SAXONIA

Cliviæ, & Montaniæ, Comitem Provincia
Limitaneum Misniæ, Principali
Hennebergiæ, Comitem Marca
Ravensteinii Dyna

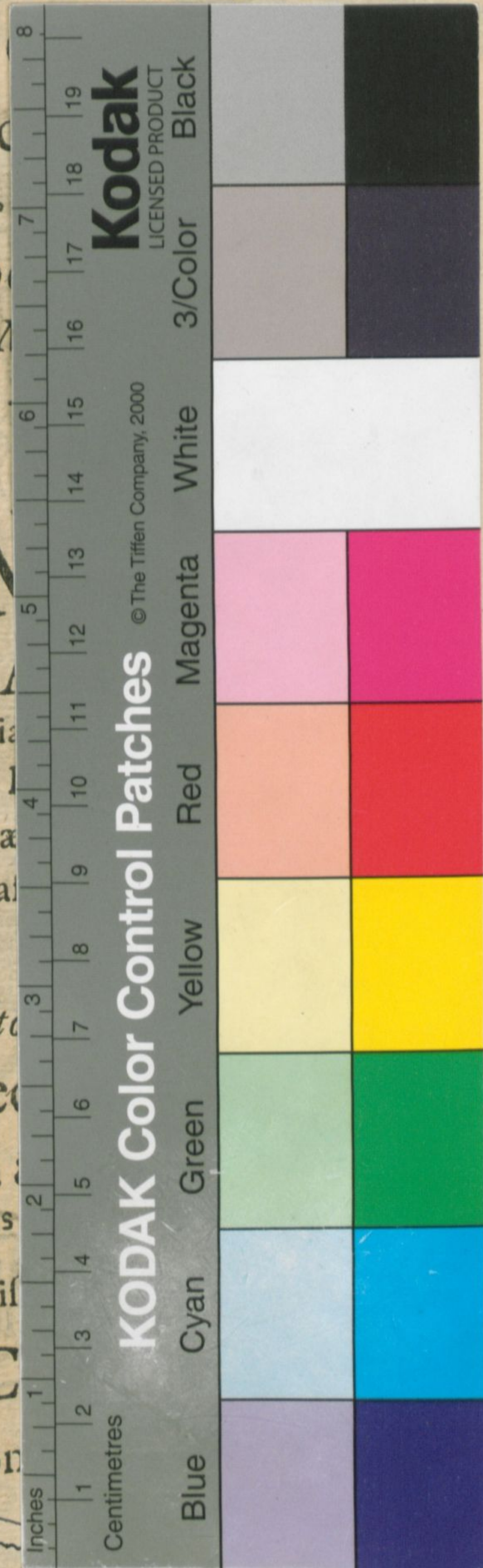
tanquam

ORIENTEM ex alte
Floridâ ætate de

Per lemmata aliaque parergica metra
orbi exhibens

Quod annô Chris

Pos Vêre PIMpLeIDes C
obser VantIæ & hon

BIBLIOTHECA
PONICKAVIANA

UNIVERSITÄT
(SAALE)
BIBLIOTHEK

J. J. Schilling 1667.

K. 32. 3.

(lat. 1, 852.)